

Lyckad jazzträff Dansk imponerade

Några jazzklubbar i Stockholm hade på söndagen stor träff i Shellhusets gillestuga, Rådmanngatan 24. Detta unika initiativ — jazzklubbar vill helst verka i små exklusiva cellbildningar — hade samlat ett hundratal trogna och det var inte småsaker man hade att bjuda jazzälskarna. Från Köpenhamn hade man lånat Max Brüel, en ypperlig barotonsaxofonist, som ytterst få i Sverige har hört. Lassa Gullin hade också ställt sig till förfogande och att de båda saxofonisternas framträdande i en jamsession blev jazzdagens huvudpunkt behöver ingen tvivla på.

Max Brüel är 25 år, ideell, har aldrig spelat dansmusik. — Jag hoppas jag kan bevara min idealitet, yttrade han för Expressens medarbetare, inte bara inom musiken utan på alla områden, så långt det nu går. Till professionen är han arkitekt. Han var den ende utlännning, vars förslag inköptes vid en tävling härförleden, där det gällde att få fason på Kungsträdgårdens grusgångar. Det var intressant att höra på och jämföra Gullin och Brüel. Bägge är lika skickliga i frasering, de staplar och bygger upp utan att tappa logik eller konsekvens. Men mot Gullins hårdhet stod Brüels mjukt rytmiska genommelodiosa spelsätt.

★ Begåvad — fantasifull

Tyvärr hade tullen inte släppt igenom Brüels egen sax. Den han hade letat upp var färdig för musikhistoriska museet, men lyckades inte förgöra intrycket av en ovanlig solist, begåvad och fantasifull. Han kommer nu att stanna sex månader i Sverige, och man kan sättit hundra mot en ruffen potatis på att han under den tiden kommer att lysa i andra och större sammanhang. Den ende saxofonist förutom Gullin och Domnerus som han vill framhålla och som be-tytt något för hans egen del är tenorsaxofonisten Marsh — också han en hypermusikalisk herre, som enligt Brüel kan fylla ett rum med tryckluft.

★ Lång jazzdag

Vi talade tidigare om jazzdag. Man började nämligen att värma upp sej redan klockan två på eftermiddagen med svenska och amerikanska skivor av senaste snitt.

Lasse Resberg, förbundsordförande, hälsade därefter välkommen, och sedan Lennart Gustafsson, Jazz society (Lidingö), kallpratade en stund kring Billie Holiday och Teddy Wilson var det dags för frågesport mellan de olika klubbarna. Om "bullerkungar" talade den från Lund hitlupne jur. stud. Björn Fremer, som i ett giftigt kåseri gick till attack mot trumsolisten som Gene Krupa, Max Roach och Baby Dodds.

Klockan 22 slog man igen butiken och en utschasad Lennart Östberg, jazzträffens organisatör, kunde andas ut och dra en belåten suck. En så lyckad jazzträff är det inte ofta man upplever.

— CAJ ANDERSSON

*

Max Brüel heter den 25-årige danske barytonsaxofonisten, som i går för första gången presenterades för en större svensk publik.

Jamsession hos Shells

Programchef Lennart Öberg (t. v.) och kåsören Björn Fremer lyssnar till danskimporterade barytonsaxofonisten Mew Brüel.

Medlemmar i Stockholms jazzklubbar samlades på söndagen i ab Svenska Shells lunchrum, dit Shell-Gilletts jazzsektion inbjudits till en jazzträff.

Största attraktionen var den danske barytonsaxofonisten Max Brüel, som för första gången demonstrerade sitt kunnande för en sakkunnig svensk publik. Han spelade nu tillsammans med vår bästa svenska barytonsaxofonist Lasse Gullin och det blev en liten högtidsstund för alla spisare.

Det blev faktiskt en liten jazzduell, som Gullin utan större svårighet vann — han spelade mera musikaliskt, mjukare och med större fantasi, men så är Brüel också ren amatör, som bara spelar för sitt nöjes skull.

Jag har spelat i ungefär ett och ett halvt år, berättade Brüel. Har aldrig suttit i någon orkester eller haft ett fast engagemang och fast jag nu stannar i Sverige — jag har fått jobb som arkitekt — så blir det ingen spelning på danssalong för mig. Men som amatör hoppas jag få spela en hel del ändå.

Det var många amatörer, som lät höra sig, bl. a. utmärkte pianisten och textilkamrern Klas Göran Fagerstedt, högskolestuderanden Bengt Wittström, som flitigt ströspelat på bas i olika sammanhang. Jazzriksförbundets ordf. Lars Resberg spelade valthorn och en annan icke okänd proffs Roffe Berg spelade gitarr.

Batteriologie doktor Björn Fremer från Lund pratade om trumsoli och utförde autentiska ljudeffekter och så var det frågesport, jazzfilm m. m.

Micro.